ORATORI AMB PARES "CONEIXEM JESÚS II"

SESSIÓ 12 (Tabor): CREC EN LA SANTA ESGLÉSIA CATÒLICA

PREVI

-**Oratori:** A la sala destinada a oratori tenim les cadires distribuïdes en semicercle al voltant del sagrari, la creu de Jesús al centre i una imatge de Maria. També la Bíblia sobre un faristol o coixí oberta i una espelma.

-**Cant meditatiu**: Proposem escoltar la cançó: *«Himne del Sínode per l'Esperança»* (Bisbat de Vic).

-**Proclamació de la Paraula**: A la Bíblia ha d'estar preparat el fragment: 1Corintis, 12, 12-14.

-**Gest simbòlic**: A la sala destinada a oratori posem avui als peus de la creu unes quantes pedres (també es poden fer servir uns cubs petits de cartró) per simbolitzar «les pedres vives» que som tots els membres de l'Església. De moment, les deixem escampades sense ordre al peu de la creu.

LA PREGÀRIA

a) La preparació de la pregària

1.- Entrada a la capella o lloc d'oració.

Ho fem com sempre en silenci i esperit de recolliment, sentint-nos convidats a participar en la pregària d'una manera activa.

2.- Senyal de la creu:

Som fills i filles de Déu i estem convidats a viure com a germans en la gran família que és la humanitat. A l'Església, la comunitat de creients, aprenem a crear aquests vincles de germanor. Per explicitar que som fills i filles de Déu, diem tots junts: *"En el nom del Pare...* (i fem la senyal de la creu)

3.- Breu introducció:

Avui som convidats a descobrir que l'Església és molt més que una simple institució, és una comunitat de batejats, seguidors del Crist, en el sí de la qual som acollits després de rebre el sagrament del Baptisme. Ella ens acull amb afecte maternal, ens ensenya, ens acompanya, ens vincula a la seva missió i ens enriqueix amb els seus dons. Una Església que, tot i estar formada per molts membres, forma part d'un mateix cos que té a Crist per cap. A vegades ens hi referim fent ús d'expressions com: «Poble de Déu», «Esposa del Crist» o Església com a «mare». És veritat que també podem experimentar envers ella un cert ressentiment per culpa dels seus errors o mancances, però Déu l'ha volguda malgrat el seu pecat, i com a presència de Déu entre els homes hem d'estimar-la. L'Església és la mediació volguda per Déu per dur a terme el pla de salvació destinat a tots els homes.

4.-Tècnica de relaxació (la ***Tècnica del minut*****):**

Anem a fer un exercici de respiració per prendre consciència del propi cos, de la creació i del Creador. Seiem amb les cames en una posició còmode, l'esquena recta, les mans reposant sobre els genolls. Cada exercici consisteix en quatre moments:

a) Inspiració: omplim d'aire els nostres pulmons.
b) Retenim l'aire durant uns instants.
c) Expiració: deixem anar lentament l'aire.
d) Finalment, aguantem la respiració durant uns segons.

Repetirem l'exercici tres vegades. Durant la primera ens fixarem en el flux de l'aire dins nostre i, en el moment de treure l'aire, direm: «Esperit Sant». La segona vegada, ens centrarem en l'aire que interactua amb nosaltres i,

durant l'expiració, direm: «renova la teva Església». En el tercer exercici, ens imaginarem una llum que ens omple a vessar per simbolitzar la presència de l'amor de Déu i direm: «amb el teu amor".

5.- Oració inicial

Preguem tots junts fent servir aquestes paraules:

«Vós coneixeu, Senyor, els treballs i les conductes de l'Església.
Vós en coneixeu les proves, la fidelitat i les ambigüitats.
Senyor, a Vós que sou a la porta i truqueu,
a Vós que ens oferiu l'estel del matí per il·luminar-nos
i l'arbre de la vida per donar-nos aliment,
us preguem insistentment per la nostra Església:
que la seva fe sigui com un roure ben arrelat,
que ella camini al costat dels qui construeixen la justícia i la pau,
que proclami sempre la Bona Notícia del Regne.
Us preguem, també, per tots i cadascun de nosaltres:
que prenguem la part que ens toca en la vida de la comunitat,
que ens mantinguem en pau i ben units,
que creixi en nosaltres el vostre esperit de servei
a totes les persones.
Amén»

(Anònima. Dels moviments d'A.C. EiV.105-Vivències d'Església)

b) La pregària del cor

1.-Memòria de les presències i records de Jesús.

Has pensat alguna vegada en els dons que tu tens? En els teus talents? En allò que saps fer i que t'agrada fer? Jesús ens demana a l'evangeli que no amaguem els talents, que allò que hem rebut ho posem a disposició dels altres, del Regne.

L'Església, amb Crist com a cap té molts membres, cadascú amb una tasca diferent. Quina és la teva?

2.-Pregària del cor.

Donem gràcies a Déu pels dons rebuts i demanem que el seu Esperit ens il·lumini per fer-los treballar i construir el Regne de pau i justícia que Ell vol per al món.

També demanem que l'Esperit Sant vivifiqui l'Església i enforteixi els seus membres, que uneixi els diferents dons i carismes que són la seva riquesa.

3.-Cant meditatiu:

Podem escoltar la cançó: *«Himne del Sínode per l'Esperança»* del Bisbat de Vic. (2019-2022).

"Sant Esperit il·lumineu els nostres cors!
Sant Esperit ompliu-nos d'esperança!
Guieu-nos i ensenyeu-nos el voler de Déu!
Aixeca't, Oh Església,
i camina sense por!
Guieu-nos i ensenyeu-nos
el voler de Déu!
Aixeca't, Oh Església,
i camina sense por!

Som el Poble de Déu,
Església en comunió.

Som seguidors del Crist
marcats per l'Esperit.
Volem ser sal i llum
esperança per aquest món
Deixar les nostre pors i
confiar en Déu.

Sant Esperit il·lumineu els nostres cors!
Sant Esperit ompliu-nos d'esperança!
Guieu-nos i ensenyeu-nos el voler de Déu!
Aixeca't, Oh Església,
i camina sense por!
Guieu-nos i ensenyeu-nos el voler de Déu!
Aixeca't, Oh Església,
i camina sense por!

Som el Poble de Déu,
i ens posem en camí
en la nostra feblesa,
Jesús ens ha aixecat.
Tenim nostra esperança
posada en el Senyor.
Ell és el nostre auxili
i escut que ens protegeix.

Sant Esperit...

Som el Poble de Déu
unit en caritat
estimació fraterna
i esperit de servei.
Jesús ens acompanya,
en guia pel camí
per reconèixer junts
la voluntat de Déu.

Sant Esperit...

Som el Poble de Déu
cridats a la missió
per proclamar als homes
la joia de l'Amor.
Maria, mare nostra,
sempre hi és present.
Ens protegeix, ens guarda,
prega i intercedeix.

Sant Esperit...

c) L'escolta de la Paraula

1.-Introducció a la Paraula:

Ens preparem per escoltar la Paraula de Déu. En aquesta ocasió, llegirem un fragment de la 1era Carta als cristians de Corint, escrita per l'apòstol Pau, que pretén despertar en la comunitat de Corint (província romana de l'antiga Grècia) una obertura de cor que els faci capaços d'acollir tothom, de qualsevol procedència o nacionalitat que sigui. Es tracta d'un text que parla de la necessitat de la unitat en la diversitat. I això és també obra de l'Esperit: «tots els membres ni que siguin molts, formen un sol cos» amb Crist al cap.

2.-La proclamació de la Paraula:

Prenem la Bíblia amb delicadesa i proclamem amb veu clara i forta aquest relat que ens revela un dels misteris de la nostra fe.

1 Corintis 12,12-14: L'Església, cos de Crist té molts membres però tots formen un sol cos.

> 12 El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin
> molts, formen un sol cos. 13 Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit
> per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.
> 14 Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

Després de llegir el text, el lector besa la Bíblia i la retorna al seu lloc.

3.-Un moment de silenci i breu comentari de la Paraula.

En silenci recordem les paraules i les idees del text que acabem de llegir. Seguidament, per guiar la reflexió ens poden ajudar les següents paraules:

L'apòstol Pau escriu aquesta carta a una comunitat que es troba en els seus inicis, a Corint, ciutat costera i lloc de molta pluralitat cultural. Fa servir la imatge del cos per trobar aquest paral·lelisme amb el que ha de ser una sola Església, que té a Crist com a únic cap i pastor encara que tingui molts membres. L'home no és un ésser solitari ni autosuficient. Com a imatge del Déu Trinitari és ésser social, orientat a la relació, a l'intercanvi i a l'amor.

En aquest sentit, Charles Péguy, poeta francès, diu: *«Hem d'esdevenir feliços l'un amb l'altre, hem d'arribar a Déu l'un juntament amb l'altre, i presentar-nos a Ell l'un amb l'altre. No hem pas de trobar el bon Déu l'un sense l'altre; què diria Ell si nosaltres tornéssim enrere l'un sense l'altre»*

I encara la Carta als Efesis, 4 4-6 ens recorda: *«Un sol cos i un sol esperit, com també és una sola l'esperança a la qual heu estat cridats, la de la vostra vocació; un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme. Un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua per mitjà de tots i és present en tots».*

4.-L'aplicació a la vida com a resposta a la Paraula.

Coneixent la importància de la missió que compartim tots els qui pel Baptisme som membres del Cos de Crist que és la seva Església, fem una breu reflexió sobre el nostre compromís com a membres d'aquest cos. Ens hi poden ajudar les següents preguntes:

-Em sento membre actiu de l'Església i part de la comunitat?

-Què em demana Jesús que posi a disposició de la meva comunitat per tal d'acollir el Regne?

5.-Gest simbòlic.

Hem deixat unes pedres o cubs de cartró al peu de la Creu que volen simbolitzar els membres de la nostra comunitat parroquial, les "pedres vives" que hem de ser a fi de, junts, contribuir a edificar l'Església. Podem posar el nostre nom en una d'elles i anar encaixant-les a fi de construir un petit mur. Així, entre tots, construïm l'Església, casa de tots i esperança per al món.

d) La pregària personal

1.-La pregària en comú.

Tots junts recitem aquesta pregària:

Senyor Jesús,
tu ets la pedra angular,
el fonament de la nostra fe.
Ens crides a ser pedres vives
per edificar la teva Església,
no un temple de pedra morta,
sinó una casa feta de cors oberts,
de mans que serveixen,
de veus que proclamen la teva Bona Nova.
Fes-nos fidels al teu Esperit,
capaços d'estimar sense mesura,
d'acollir sense por,
de construir sense dividir.
Que la nostra comunitat sigui reflex
de la teva llum i del teu amor,
signe viu del teu Regne
enmig del món.
Amén.

(Anònim)

2.-La pregària del Pare Nostre.

I com a fills i filles de Déu ens adrecem al nostre Pare celestial tot dient: *Pare nostre...*

I recordem Maria, Mare de Déu i mare nostra: *Déu vos salvi, Maria...*

Glòria al Pare...

3.-Benedicció final.

Que el Senyor que estima tendrament la seva Església ens ompli del seu Sant Esperit i que, per la seva força, esdevinguem "pedres vives" en la construcció d'una comunitat més fraterna, acollidora i misericordiosa. Per Crist Senyor Nostre. Amén

e) Comiat i sortida.

Sortim en silenci de l'oratori, fent un gest de reverència a Jesús, present en el sagrari o representat per una imatge.

FITXA PELS PARTICIPANTS -TABOR

SESSIÓ 12: CREC EN LA SANTA ESGLÉSIA CATÒLICA

ORACIÓ INICIAL

«Vós coneixeu, Senyor, els treballs i les conductes de l'Església.
Vós en coneixeu les proves, la fidelitat i les ambigüitats.
Senyor, a Vós que sou a la porta i truqueu,
a Vós que ens oferiu l'estel del matí per il·luminar-nos
i l'arbre de la vida per donar-nos aliment,
us preguem insistentment per la nostra Església:
que la seva fe sigui com un roure ben arrelat,
que ella camini al costat dels qui construeixen la justícia i la pau,
que proclami sempre la Bona Notícia del Regne.
Us preguem, també, per tots i cadascun de nosaltres:
que prenguem la part que ens toca en la vida de la comunitat,
que ens mantinguem en pau i ben units,
que creixi en nosaltres el vostre esperit de servei
a totes les persones.
Amén»

ESCOLTEM LA PARAULA

1 Corintis 12,12-14: L'Església, cos de Crist té molts membres però tots formen un sol cos.

12 El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin
molts, formen un sol cos. 13 Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit
per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.
14 Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

COMENTARI DIALOGAT DE LA PARAULA

- **Em sento membre actiu de l'Església i part de la comunitat?**
- **Què em demana Jesús que posi a disposició de la meva comunitat per tal d'acollir el Regne?**

LA PREGÀRIA EN COMÚ

Senyor Jesús,
tu ets la pedra angular,
el fonament de la nostra fe.
Ens crides a ser pedres vives
per edificar la teva Església,
no un temple de pedra morta,
sinó una casa feta de cors oberts,
de mans que serveixen,
de veus que proclamen la teva Bona Nova.
Fes-nos fidels al teu Esperit,
capaços d'estimar sense mesura,
d'acollir sense por,
de construir sense dividir.
Que la nostra comunitat sigui reflex
de la teva llum i del teu amor,
signe viu del teu Regne
enmig del món.

Amén.